

UITSPRAAK.

De Raad van Beroep te Roermond heeft de volgende uitspraak gegeven inzake:

X, wonende te Z, klager, ter openbare terechtzittingen van 14 mei 1963 en 22 augustus 1967 in persoon verschenen, ter eerstvermelde terechtzitting bijgestaan door zijn raadsman Mr. W, advocaat en procureur te Y,

tegen

het bestuur der Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging, gevestigd te Amsterdam, verweerder, voor hetwelk ter eerstvermelde terechtzitting als gemachtigde is verschenen V, wonende te U, en ter laatstvermelde terechtzitting S, wonende te T.

DE RAAD VAN BEROEP TE ROERMOND,

gezien de gedingstukken en gehoord het verhandelde ter voormelde openbare terechtzittingen;

Wat de feiten van het twistgeding betreft:

overwegende dat aan klager onder dagtekening 31 oktober 1962 een beslissing is uitgereikt van de navolgende inhoud:

“De administrateur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging voor Ziekengeldverzekering, Kinderbijslagverzekering en Wachtgeld- en Werkloosheidsverzekering, gevestigd te Amsterdam, hierna genoemd de bedrijfsvereniging, handelend in opdracht van het bestuur van de bedrijfsvereniging;

Gezien de ingekomen rapporten en adviezen;

Overwegende, dat door het lid van de bedrijfsvereniging X te Z over 1960 en 1961 (periode 1 januari t/m 10 maart) verzamelloonlijsten zijn ingezonden met als totaalloonbedragen resp. f. 14.152,-- en f. 8.047,14

Overwegende, dat bij een door de bedrijfsvereniging nader ingesteld onderzoek is gebleken, dat de door het lid gedane opgaven onvolledig waren, zodat het lid

niet heeft voldaan aan de hem krachtens art. 10 van de coördinatiewet sociale verzekering opgelegde verplichting de door de bedrijfsvereniging gevraagde loonopgaven over de jaren 1960 en 1961 te verstrekken;

Overwegende, dat het bestuur van de bedrijfsvereniging op grond van de hem ten dienst staande gegevens heeft aangenomen dat het loon, dat door de werknemers in dienst van X, die verzekerd waren ingevolge de kinderbijslagwet, de werkloosheidswet en de ziekwet, is genoten en voor premieberekening (ingevolge de kinderbijslagwet, de werkloosheidswet en de ziekwet) in aanmerking komt, over 1960 heeft bedragen f. 30.000,-- en over 1961 (periode 1 januari t/m 10 maart) f. 15.000,--;

Overwegende, dat mitsdien de door X over 1960 verschuldigde premies nader dienen te worden vastgesteld op:

voor de kinderbijslagwet	f. 30.000,-- à 5,38 %	f. 1.614,--
voor de wachtgeldverzekering	f. 30.000,-- à 6 %	f. 1.800,--
voor de werkloosheidsverzekering	f. 30.000,-- à 0,6 %	f. 180,--
voor de ziekwet	f. 30.000,-- à 8 %	f. 2.400,--

terwijl de over 1961 (periode 1 januari t/m 10 maart) verschuldigde premies bedragen:

voor de kinderbijslagwet	f. 15.000,-- à 5,02 %	f. 753,--
voor de wachtgeldverzekering	f. 15.000,-- à 6 %	f. 900,--
voor de werkloosheidsverzekering	f. 15.000,-- à 0,6 %	f. 90,--
voor de ziekwet	f. 15.000,-- à 7 %	f. 1.050,--

Gelet op de bepalingen van artikelen 9 en 11 van de coördinatiewet sociale verzekering, artikelen 2, 12, 13, 25, 26 en 38 van de kinderbijslagwet, artikelen 2, 6, 9, 25, 32, 40 en 43 van de werkloosheidswet en artikelen 1, 8, 20, 60 en 73 van de ziekwet;

Stelt vast, dat de premies verschuldigd door het lid X te Z, bedragen voor de kinderbijslagwet over 1960 f. 1.614,-- en over 1961 (periode van 1 januari t/m 10 maart) f. 753,--, voor de wachtgeldverzekering over 1960 f. 1.800,-- en over 1961 (periode van 1 januari t/m 10 maart) f. 900,--, voor de werkloosheidsverzekering over 1960 f. 180,-- en over 1961 (periode van 1 januari t/m 10 maart) f. 90,-- en voor de ziekwet over 1960 f. 2.400,-- en over 1961 (periode van 1 januari t/m 10 maart) f. 1.050,--“;

overwegende dat klager tegen die beslissing bij deze Raad beroep heeft ingesteld en op de bij klaagschrift daartoe ontwikkelde gronden de Raad heeft verzocht die beslissing te vernietigen, althans te vernietigen de daarin opgenomen vaststelling en deze aldus te herzien, dat de door klager verschuldigde premies worden vastgesteld voor wat betreft het jaar 1960: voor de Kinderbijslagwet op f. 14.209,15 à 5,38%, voor de Wachtgeldverzekering op f. 14.209,15 à 6%, voor de Werkloosheidsverzekering op f. 14.209,15 à 0,6%, voor de Ziektewet op f. 14.209,15 à 5,38%, voor de Wachtgeldverzekering op f. 14.209,15 à 6%, voor de Werkloosheidsverzekering op f. 14.209,15 à 0,6%, voor de Ziektewet op f. 14.209,15 à 8%; en voor wat betreft het jaar 1961: voor de Kinderbijslagwet op f. 8.196,46 à 5,02%, voor de Wachtgeldverzekering op f. 8.096,46 à 6%, voor de Werkloosheidsverzekering op f. 8.096,46 à 0,6%, voor de Ziektewet op f. 8.096,46 à 7%;

overwegende dat verweerder op de bij contra-memorie daartoe aangevoerde gronden heeft verzocht de bestreden beslissing te bevestigen;

overwegende dat verweerder bij brieven van 19 februari en 22 maart 1963 desverzocht nadere inlichtingen heeft verstrekt;

overwegende dat de zaak vervolgens is behandeld ter 's Raads terechtzitting van 14 mei 1963 alwaar door en namens partijen de wederzijdse standpunten zijn toegelicht;

overwegende dat vervolgens krachtens 's Raads daartoe strekkend bevel nadere inlichtingen zijn ingewonnen en verkregen bij de Directeur van 's Rijks Belastingen te A, zijnde voorts door klager onderscheidenlijk bij brieven van 4, 8 en 18 april 1966 onder overlegging van nadere stukken een aantal opmerkingen ter kennis van de Raad gebracht;

overwegende dat de zaak tenslotte opnieuw is behandeld ter 's Raads terechtzitting van 22 augustus 1967, alwaar door klager en verweerders genoemde gemachtigde het woord is gevoerd;

EN IN RECHTE:

overwegende dat voor de Raad op grond van de inhoud der gedingstukken en het verhandelde ter terechtzittingen in hoofdzaak is komen vast te staan:

dat klager aan het districtskantoor B van het Gemeenschappelijk Administratiekantoor op 20 februari 1960 heeft medegedeeld, dat hij ingaande 22 februari 1960 op uitleenbasis (betaling door opdrachtgever per man en per uur) in Duitsland zou gaan werken met Nederlandse arbeiders;

dat klager deswege -met zijn kennelijke instemming- is aangemerkt als zijnde van rechtswege aangesloten bij verweerders bedrijfsvereniging (groep uitleenbedrijven);

dat door hem deswege wekelijks aan genoemd districtskantoor opgave is gedaan van aan zijn werknemers betaalde bruto-lonen en door hem te dier zake wekelijks over die bedragen een voorschotpremie of daarmee gelijk te stellen heffing van 24.78% is betaald;

dat zulks heeft voortgeduurd tot 11 maart 1961, ingaande welk tijdstip aan de in dienst van klager in Duitsland werkzame arbeiders door het Bureau voor Duitse Zaken van de Vereeniging van Raden van Arbeid geen detacheringsbewijs als bedoeld in artikel 11 van de Verordening nr. 4 van de Raad der Europese Economische Gemeenschap meer is verstrekt, zijnde die arbeiders deswege ingaande die datum aangemerkt als verzekerd krachtens de Duitse Sociale Verzekeringwetgeving, weshalve klagers aansluiting bij verweerders bedrijfsvereniging als geëindigd is beschouwd;

dat klager bij verweerders bedrijfsvereniging verzamelloonlijsten over de jaren 1960 en 1961 heeft ingediend, als totaalbedragen onderscheidenlijk vermeldende f. 13.095,35 en f. 8.047,14;

dat verweerder op 15 maart 1961 aan klager over het jaar 1960 een premienota heeft gezonden, waarbij als voor premieberekening in aanmerking komend loon een bedrag van f. 14.152,- is aangehouden, zijnde het totaal van klagers evenbedoelde weekopgaven verminder met een loon ad f. 1.690,- uitbetaald aan Belgische arbeiders;

dat verweerder in augustus 1961 een onderzoek heeft doen instellen ter verificatie en controle van de door klager ingediende loonopgaven;

dat dit onderzoek van slechts zeer oppervlakkige aard is kunnen zijn, omdat klager heeft geweigerd diverse boekhoudkundige bescheiden, waarvan de inzage door de looncontroleur voor noodzakelijk werd gehouden, ter beschikking te stellen, hebbende klager met betrekking tot dit onderzoek ook overigens weinig of geen medewerking willen verlenen;

dat verweerder daarna aan klager op 14 september 1961 heeft bericht de overtuiging te hebben verkregen, dat de door hem, klager, opgegeven loonbedragen te laag waren en zulks vergezeld heeft doen gaan van een andere vaststelling van het voor premieberekening in aanmerking komend loon over 1960 op f. 30.000,-- en over 1961 (tijdvak 1 januari tot 11 maart) op f. 15.000,--;

dat aan klager op die datum een correctienota over 1960 ten bedrage van f. 30.000,--, verminderd met f. 14.152,-- = f. 15.848,-- en over 1961 ten bedrage van f. 15.000,-- is toegezonden;

dat door klagers toenmalige raadsman tegen die premievaststelling bezwaar is gemaakt onder aanbieding de bescheiden, betrekking hebbende op de betaalde lonen, alsnog vrijelijk ter inzage te verschaffen;

dat daarna op 4 oktober 1961 enkele gesprekken tussen verweerders looncontroleur enerzijds en klager en diens raadsman anderzijds hebben plaatsgevonden, waarbij met betrekking tot de inzage van stukken voorstellen zijn gedaan, welke door eerstgenoemde uit controle-technisch oogpunt niet aanvaardbaar werden geacht;

dat klagers toenmalige raadsman op 2 november 1961 aan verweerder heeft doen weten thans in het bezit te zijn van originele loonlijsten getekend door de Duitse werkgever, en heeft aangeboden, die ter inzage te geven;

dat verweerder daarop heeft doen weten dat op 17 november 1961 een inspecteur die gegevens zou komen verifiëren en dat, voor het geval het loon van bepaalde werknemers toelichting behoefde, verwacht werd dat eventuele nadere gegevens uit de kas- en giroboeken, kopiefacturen enz. te verkrijgen zouden zijn;

dat op 17 november 1961 door klager bij evenbedoelde verificatie een aantal loonadministratieve gegevens ter inzage is gegeven;

dat klager evenwel heeft geweigerd inzage te verlenen in zijn bank- kas- en giro-administratie en ook overigens andermaal een starre houding heeft aangenomen inzake het ter beschikking stellen van voor looncontrole noodzakelijke gegevens;

dat op 22 maart 1962 opnieuw tevergeefs gepoogd is bij klager de voor looncontrole benodigde bescheiden, met name klagers kasboek, ter inzage te verkrijgen;

dat tijdens dit gesprek namens klager is voorgesteld zijn boekhouding alsnog door een accountantskantoor te laten bijwerken en een accountantsverklaring te doen verstrekken;

dat dit voorstel kennelijk is aanvaard en klager daarvoor een termijn van ongeveer 2 maanden is gegeven;

dat op 16 mei 1962 aan klager namens verweerder het volgende is bericht:

“Tijdens het onderhoud dat op 22 maart j.l. ten kantore van mr. R plaats vonden tussen u en mr. R enerzijds en onze inspecteurs, de heren O en P anderzijds, werd u medegedeeld dat wij u alsnog in de gelegenheid stelden uw boekhouding over de jaren 1960 en 1961 binnen een tijdsverloop van 2 maanden door het Accountantskantoor M te laten bijwerken.

Wij hebben thans het voornemen ter verificatie van uw loonopgaven u op 29 mei a.s. te circa 11 uur door onze inspecteur te doen bezoeken.

U gelieve er voor zorg te dragen dat de volgende bescheiden zoals het kas-bank-giroboek, het debiteurenboek, het grootboek, de balans, de verlies- en winstrekening, de afschriften van de door u verzonden facturen, de urenstaten en andere eventueel van belang zijnde stukken op uw adres ter inzage gereed liggen.

Mocht genoemde datum u niet schikken dan verzoeken wij u ons binnen 8 dagen te berichten op welke dag, gelegen in het tijdvak van 29 mei – 8 juni het u dan wel schikt”;

dat daarop door klagers raadsman bij schrijven dd. 28 mei 1962 als volgt is geantwoord:

“Ik heb met cliënt terstond contact opgenomen, teneinde te vernemen of de noodzakelijke bescheiden metterdaad in het tijdvak van 29 mei tot 8 juni a.s. zouden kunnen worden geïnspecteerd.

Het blijkt thans, dat het Accountantskantoor, hetwelk deze quaestie zou afdoen, nog niet gereed is gekomen met een en ander, dankzij overstelpende werkzaamheden.

Zoals U bekend betreft het hier een zeer serieus accountantskantoor, dat een reputatie geniet van correctheid.

Ik zou het derhalve op prijs stellen, indien U alsnog een termijn van circa een maand zoudt willen verlenen, binnen welke termijn een en ander wel stellig gereed zal zijn.

Indien reeds spoediger tot inspectie zou kunnen worden overgegaan, dan zal ik niet nalaten U uit eigen beweging daarvan in kennis te stellen”;

dat die brief evenwel door geadresseerde niet tijdig is ontvangen en deswege op 29 mei 1962 is gepoogd op klagers adres de aangekondigde controle in te stellen, doch klager niet thuis is getroffen;

dat verweerder vervolgens aan klagers raadsman in antwoord op zijn brief van 28 mei 1962 het volgende heeft bericht:

“In antwoord op uw brief van bovenaangehaalde datum delen wij u mede, dat wij uw verzoek tot hernieuwd uitstel van looncontrole bij uw cliënt, de heer X, niet in overweging kunnen nemen.

In onze brief van 16 mei j.l. gericht aan uw cliënt verzochten wij n.l. ons eventuele bezwaren tegen bezoek in de periode van 29 mei tot 8 juni 1962 binnen acht dagen, dit was derhalve vóór 25 mei j.l., kenbaar te maken.

Uw bovenvermeld verzoek kwam eerst op 29 mei j.l. in ons bezit, de datum waarop onze inspecteurs de heren O en P zich te circa 11.- uur v.m. ten huize van de heer X vervoegden.

Aangezien uw cliënt niet thuis was en er geen administratie ter inzage was klaargelegd, werd proces-verbaal opgemaakt, hetwelk zal worden gezonden aan de heer Officier van Justitie te C”;

dat daarna aan klager onder dagtekening 25 juni 1962 namens verweerder het volgende is medegedeeld:

“Hiermede berichten wij u dat wij u ter controle van uw loonopgaven over de jaren 1960 en 1961 op 6 juli a.s. te circa 11.- uur zullen laten bezoeken door onze inspecteurs, de heren O en N.

Wij dienen ten behoeve van deze controle de beschikking te hebben over het kas-, bank en giro-boek, het grootboek, de balans, de verlies- en winstrekening

alsmede over alle afschriften van de door u verzonden facturen, urenstaten en andere van belang zijnde bescheiden over deze jaren. U moet er derhalve voor zorgdragen dat al deze bescheiden -uiteraard volledig bijgewerkt- op bovengenoemde datum op uw adres ter inzage gereed liggen”;

dat klagers raadsman daarop heeft verzocht het op 6 juli 1962 aangekondigde bezoek uit te stellen, waarop verweerder aan die raadsman als volgt heeft doen berichten;

“In antwoord op uw brief van bovenaangehaalde datum delen wij u mede, dat wij er nota van hebben genomen dat controle der loongegevens op 6 juli niet mogelijk was door vakantie uwerzijds.

Onze inspecteurs, de heer D en N, zullen u op 18 juli a.s. te circa 11.- bezoeken. De in onze brief d.d. 25 juni 1962 genoemde bescheiden dienen op bovengenoemde datum op uw adres ter inzage gereed te liggen.

Uw verzoek om een andere inspecteur dan de heer O te zenden, kunnen wij niet in overweging nemen”;

dat eindelijk op 18 juli 1962 aan de woning van klager de voorgenomen boekencontrole heeft plaatsgevonden;

dat terzake van deze controle op 3 december 1962 proces-verbaal is opgemaakt door N, krachtens artikel 56 onder b der Organisatiewet Sociale Verzekering (zoals die bepaling destijds luidde) belast met opsporing van de in dat artikel genoemde strafbaar gestelde feiten;

dat evenbedoeld proces-verbaal zakelijk inhoudt:

“Op 18 juli 1962 heb ik mij, vergezeld van de heer O inspecteur Sociale Verzekering bij het G.A.K. als zodanig schriftelijk gemachtigd, krachtens artikel 61 van de Organisatiewet Sociale Verzekering, door het bestuur van het G.A.K., in opdracht van de heer Officier van Justitie te C begeven naar de woning van X, L-straat 57 te Z, teneinde inzage te nemen in de boeken, bescheiden en andere stukken, voor zover deze betrekking hebben op de arbeid en het loon van personen, die in zijn dienst, dan wel te zijnen behoeve werken of gewerkt hebben. Van dit voornemen werd verdachte per aangetekend schrijven mededeling gedaan. Het G.A.K. voert de administratie voor diverse bedrijfsverenigingen, waaronder ook de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging, hierna te noemen N.A.B. bij welke bedrijfsvereniging X als lid is aangesloten onder no. 12-34567. Krachtens artikel 7 lid 3 van de Organisatiewet Sociale

Verzekering en ingevolge het besluit van de Sociale Verzekeringsraad van 30 mei 1958 no. 50996, zijn bij de N.A.B. aangesloten de werkgever die het bedrijf uitoefenen van het bezorgen en/of ter beschikking stellen van arbeidskrachten aan derden. De Bedrijfsvereniging kan op grond van de Coördinatiewet Sociale Verzekering, artikel 13 lid 1 de premie vaststellen 3 jaren na het einde van het kalenderjaar, waarin de premie verschuldigd werd.

Ons bezoek aan X gold dus het instellen van een controle op de volledigheid en de juistheid van de door X gedane opgaven. Bij onze aankomst aan de woning van X, troffen wij aldaar aan de ons bekende:

X geboren te K, eigenaar van een uitleenbedrijf te Z, wonende en kantoorhoudende te Z, L-straat 57 te Z

Gereed lagen: kasboek, bank, giro met kasstukken, een en ander geborgen in ordners.

Aan de boekhouding ontbrak ook nog een balans en verlies- en winstrekening. Terstond viel op, dat het kasboek aanving op 12 maart 1960.

Op de vraag aan X of hij vóór 12 maart 1960 géén onderneming had, antwoordde hij, dat wij daar niets mee te maken hadden.

Tijdens de controle in de boekhouding van X weigerde X de controle van de boeken en bescheiden na 11 maart 1961. Ook nu weer plaatste X de opmerking, dat wij daar niets mee te maken hadden, omdat hij na 11 maart 1961 is aangesloten bij de J Krankenkasse” in Duitsland. X is echter ook ná 11 maart 1961 nog als werkgever aangesloten bij de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging.

Tijdens de controle viel het mij op, dat wanneer inspecteur kon aantonen, dat er aan de boekhouding iets ontbrak, van X dan met een sleutel, die hij bij zich droeg, een grote metalen kast ontsloot en daaruit het ontbrekende haalde. Telkenmale werd de kast dan weer door X afgesloten.

Ik zag de kast was gevuld met ordners en papieren. Toen ik hem vroeg wat dat voor papieren waren reageerde X wederom met: “Daar heeft u niets mee te maken. Wat u aangaat ligt op tafel”.

Kortom wij mochten inzage nemen van de papieren, die X op tafel had gelegd, doch niet van de zich in die gesloten kast bevindende papieren, die toch kennelijk betrekking hadden op de arbeid en het loon van personen, die in zijn dienst dan wel te zijnen behoeve werken of gewerkt hebben, hetgeen bleek uit het feit, dat X telkens wanneer hij er niet onderuit kon, de kast ontsloot, het betreffende stuk eruit haalde en dan de kast weer zorgvuldig afsloot”;

dat klager bij vonnis dd. 10 mei 1965 van de Arrondissementsrechtbank te C in hoger beroep is veroordeeld tot een tweetal geldboetes terzake van overtreding van het bepaalde in artikel 61, eerste lid, onderscheidenlijk artikel 61, derde lid, van de Organisatiewet Sociale Verzekering, zijnde in dat vonnis wettig en overtuigend bewezen geacht hetgeen aan hem was ten laste gelegd met dien verstande:

“dat verdachte op 18 juli 1962, onder de gemeente Z als hoofd van een onderneming tot exploitatie van een uitleenbedrijf en als zodanig als werkgever aangesloten bij de bedrijfsvereniging, de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging, aan welke bedrijfsvereniging de uitvoering van de in artikel 2, eerste lid onder b en van de Organisatiewet Sociale Verzekering genoemde takken van verzekering was opgedragen en wier administratie van bovengenoemde takken van verzekering werd gevoerd door het Gemeenschappelijk Administratiekantoor (G.A.K.) te Amsterdam op een daartoe strekkende vordering van N, controleur bij genoemd G.A.K. en O, inspecteur sociale verzekering bij dat G.A.K., beiden door het bestuur van vermeld G.A.K. schriftelijk gemachtigd, ten behoeve van de uitvoering van de Organisatiewet Sociale Verzekering en van de wetten, welke die takken van verzekering als bovengenoemd regelen:

- a) niet die opgaven en inlichtingen aan deze personen heeft verstrekt welke door deze van hem werden verlangd ten opzichte van hem, verdachte, zelf of van hem of hen die in zijn, verdachtes, dienst dat wel te zijnen behoeve werkte(n) of gewerkt hebben (heeft);
- b) geen inzage heeft gegeven in boeken, bescheiden en andere stukken, voorzover deze betrekking hadden op de arbeid en het loon van een of meer personen, die in zijn dienst, dan wel te zijnen behoeve werkte(n) of gewerkt hebben (heeft)”;

dat een door klager tegen dat vonnis ingesteld cassatieberoep is verworpen;

overwegende dat nu tussen partijen in geding is de juistheid der in de bestreden beslissing neergelegde premievaststelling, en met name, of de daarbij in aanmerking genomen loonbedragen ad f. 30.000,- en f. 15.000,- voor juist kunnen worden gehouden;

overwegende dat de Raad, alvorens op dit geschilpunt in te gaan, voorzover nodig nog als zijn oordeel doet kennen dat klager gedurende de omstreden periode door verweerder terecht is aangemerkt als zijnde van rechtswege bij verweerdere bedrijfsvereniging aangesloten;

dat klager dit, althans aanvankelijk, ook niet heeft bestreden en integendeel van die aansluiting kennelijk is uitgegaan, zulks gelet op de aard van zijn bedrijf en de voorwaarden, waaronder zijn arbeiders werkzaam waren, terecht, zijnde trouwens ook reeds in het hiervoor vermeld strafvonnis klagers lidmaatschap van verweerders bedrijfsvereniging aanvaard;

overwegende dat verweerders aangevochten premievaststelling een drietal vragen oproept, namelijk:

- 1) of juist is verweerders uitgangspunt, dat de door klager opgegeven loonbedragen, mede gezien de bij verificatie -voorzover mogelijk- gedane bevindingen, een zodanig onbetrouwbaar beeld opleveren dat aanleiding bestaat het voor premieberekening in aanmerking komend loon met voorbijgaan aan klagers opgave, op andere wijze vast te stellen;
- 2) of de door verweerder gehanteerde andere vaststellingsmethode op zich genomen als juist kan worden aanvaard; en zo ja:
- 3) of toepassing van die andere vaststellingsmethode de door verweerder in de bestreden beslissing vastgestelde bedragen ad f. 30.000,-- en f. 15.000,-- rechtvaardigt;

overwegende ten aanzien van 1):

dat de Raad op grond van de door Hem als vaststaand aangenomen feiten van oordeel is, dat klager in ernstige mate is tekortgeschoten bij het verlenen van medewerking, om verweerders daartoe aangewezen functionarissen in staat te stellen de juistheid van zijn loonopgaven op aanvaardbare wijzen te verifiëren;

dat de Raad niet tot de overtuiging is kunnen komen, dat aan klagers houding te dezen geheel en al vreemd is geweest een bij hem bestaande min of meer ernstige beduchtheid, dat bij die verificatie in zijn nadeel uitvallende verschillen zouden optreden;

dat althans een redelijke andere verklaring voor die houding niet valt aan te geven;

dat bovendien door klager ten aanzien van een aantal arbeiders, die op de voor verweerder bestemde wekelijkse loonopgaven voorkomen met een bruto-loon van f. 85,-- (welk loon ook heeft gediend tot grondslag voor de opgaven op de verzamelloonstaat), aan de Raad van Arbeid te D ter verkrijging van een detachingsverklaring een netto-loon van f. 85,-- is opgegeven;

dat de door klager ten behoeve van de premieberekening opgegeven lonen van individuele arbeiders in een aantal gevallen ook geenszins overeenstemmen met (immers lager zijn dan) de door die arbeiders bij ziekte- of werkloosheidsaangifte opgegeven lonen, zijnde in sommige gevallen deze aangifte door klager medeondertekend;

overwegende dat de Raad, een en ander in onderlinge samenhang beschouwend, met verweerder van oordeel is dat de door klager gedane opgaven geen voldoende betrouwbare grondslag bieden om de door klager verschuldigde premie op te baseren;

overwegende nu ten aanzien van 2):

dat verweerder dienaangaande bij contra-memorie heeft aangevoerd:

“dat, waar naar het oordeel van verweerder de wijze, waarop de loonadministratie is gevoerd, het niet mogelijk doet zijn hieruit met juistheid de bedragen, welke door klagers werknemers zijn genoten vast te stellen, verweerder heeft gemeend dit loonbedrag voor 1960 vanuit klagers omzet te moeten benaderen; dat naar de ervaring van de verweerder van de door uitleenbedrijven terzake van door hen uitgeleende arbeiders gedeclareerde bedragen \pm 60% is aan te merken als door vorenbedoelde arbeiders genoten lonen”;

dat verweerder in zijn sub factis vermelde brieven van 19 februari en 22 maart 1963 aan de hand van cijfers, betrekking hebbende op ervaringen met andere uitleenbedrijven, evengenoemd percentage 60 heeft toegelicht;

overwegende dat de Raad de door verweerder voorgestane methode, om met gebruikmaking van het uit evenbedoelde ervaringsgegevens voortgekomen percentage het door klager verloonde bedrag vast te stellen op basis van de bekende omzetcijfers, in de gegeven omstandigheden niet voor onjuist kan houden en die methode, bij gebreke van andere meer aanvaardbare berekeningsmethoden, in elk geval de werkelijkheid dichter benadert dan een premieloonvaststelling op basis van de door klager verschafte loongegevens;

overwegende tenslotte ten aanzien van 3):

dat verweerder voor wat betreft het jaar 1960 is uitgegaan -zulks op basis van door klager verschafte gegevens- van een omzet van DM. 55.980,30;

dat toepassing van verweerders door de Raad hiervoor onderschreven berekeningsmethode op dit omzetcijfers tot een uitkomst leidt, welke het aannemen van een voor premieberekening in aanmerking komend loon ad f. 30.000,-- rechtvaardigt;

dat de Raad althans met betrekking tot het jaar 1960 in de door klager opgeworpen betaling van loon aan Belgische arbeiders geen aanleiding vindt om het door verweerder aangehouden loonbedrag voor onjuist te houden;

dat klager er de Raad niet in genoegzame mate van heeft weten te overtuigen dat de loonbetaling aan Belgische arbeiders gedurende 1960 van dusdanige omvang is geweest, dat het buiten aanmerking laten van het op die lonen betrekking hebbend deel van klagers omzet tot een lagere uitkomst dient te voeren dan zoëvenbedoeld bedrag ad f. 30.000,--;

overwegende dat verweerder voor wat betreft het jaar 1961 (periode tot 11 maart) het omzetcijfer kennelijk heeft gesteld op de som der aan klager door de opdrachtgever G te H tot en met 17 maart 1961 gedane betalingen, welke DM 25.771,75 hebben bedragen;

overwegende dat klager daar tegenover heeft gesteld, dat een mede door verweerder in aanmerking genomen betaling ad DM 2.108,12, welke op 17 maart 1961 zou hebben plaatsgehad, in feite op 20 en 21 maart 1961 is geschied en betrekking had op een na 11 maart 1961 gelegen periode;

overwegende dat zulks bevestiging vindt in een door klager overgelegd schrijven dd. 5 april 1966 van G, voornoemd;

overwegende dat het in aanmerking te nemen omzetcijfer derhalve moet worden gesteld $DM\ 25.771,75$ verminderd met $DM\ 2.108,12 = DM\ 23.663,63$ hetgeen naar klager onweersproken heeft gesteld voor hem aan Nederlands geld f. 21.297,27 heeft opgeleverd;

overwegende dat klager voorts, mede door overlegging van een verklaring dd. 15 april 1966 van de J Krankenkasse, naar 's Raads oordeel aannemelijk heeft weten te maken, dat evenbedoeld bedrag verlaagd moet worden met ongeveer f. 5.000,-- terzake van aan Belgische arbeiders betaalde lonen;

overwegende dat toepassing van verweerdere meerbedoelde berekeningsmethode over 1961 (tot 11 maart) deswege niet vermag te leiden tot een premieloon ad f. 15.000,-- doch een bedrag ad f. 10.000,-- als juistere basis voor de premieheffing moet worden beschouwd;

overwegende dat de Raad zowel voor wat de premievaststelling over 1960 als voor wat de premieheffing over 1961 betreft nog onder de aandacht van klager wenst te brengen, dat de door verweerder gehanteerde en door deze Raad -zij het met enige correctie in de toepassing daarvan- overgenomen berekeningsmethode een benaderend karakter draagt en deswege het opleggen van een enigszins hogere premieplicht, dan bij nauwkeuriger becijfering zou zijn geschied, niet uitsluit;

dat echter het risico van zodanige hogere uitkomst, wanneer dezelve voortvloeit uit een op redelijke en verantwoorde wijze plaatsgevonden vaststelling aan de hand der beschikbare gegevens, dient te worden gedragen door degene -zijnde in casu klager-, aan wiens onvoldoende medewerking het moet worden geweten dat méér gegevens, althans meer betrouwbare gegevens ontbreken;

overwegende dat het vorenoverwogene moet leiden tot bevestiging der bestreden beslissing, voorzover betrekking hebbende op de premievaststelling over 1960, doch tot vernietiging dier beslissing voor wat betreft de vaststelling over 1961, een en ander met bepaling, als hierna aan te geven;

overwegende dat klagers ter terechtzitting gestelde vordering nopens vergoeding van kosten voor rechtsbijstand, wat daarvan overigens moge zijn, geen steun vindt in de te dezen toepasselijke processuele bepalingen zodat klager in die vordering niet zal kunnen worden ontvangen;

RECHT DOENDE IN NAAM DER KONINGIN:

Bevestigt de beslissing, waartegen het beroep is gericht, voorzover de daarin neergelegde premievaststellingen betrekking hebben op het jaar 1960;

Vernietigt die beslissing voor het overige;

Verstaat, dat de door klager aan de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging over het jaar 1961 verschuldigde premies ingevolge de Kinderbijslagwet, de Werkloosheidswet en de Ziektewet dienen te worden vastgesteld naar een voor premieberekening in aanmerking komend loonbedrag van f. 10.000,--;

Verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn vordering nopens vergoeding van kosten voor rechtsbijstand.

Aldus gewezen in raadkamer door Mr. F.J.M. Cerutti, Voorzitter, F.J. Has, lid en A.H. Nijhuis, plaatsvervangend-lid, in tegenwoordigheid van Mr. H.A.M.J. Paulussen, plaatsvervangend-Griffier en door de Voorzitter, voornoemd, uitgesproken ter openbare terechtzitting van 12 september 1967, in tegenwoordigheid van de plaatsvervangend-Griffier, Mr. C.F.M. Egelie.

De Griffier,
w.g. H. Paulussen, plv.

De Voorzitter,
w.g. F. Cerutti.

De Griffier,
w.g. C. Egelie, plv.

Voor eensluidend afschrift,
De Griffier,

Afschrift verzonden: 2 OKT. 1967.

Nr.Z.62/849

K.62/850

W.62/851 H.

Bevel ex artikel 125 der Beroepswet

Bevel ex artikel 125 der Beroepswet inzake het twistgeding van X,
wonende te Z, tegen het bestuur van de Nieuwe Algemene
Bedrijfsvereniging voor Ziekengeldverzekering, Kinderbijslagverzekering
en Wachtgeld- en Werkloosheidsverzekering,
gevestigd te Amsterdam,

De Raad van Beroep te Roermond,

gezien de gedingstukken,

gelet op de behandeling van voormeld twistgeding ter openbare
terechtzing van 14 mei 1963

overwegende, dat tijdens de behandeling van voormeld twistgeding in
raadkamer is gebleken, dat het onderzoek niet volledig is geweest;

overwegende toch, dat de gedingstukken en het verhandelde ter
terechtzing niet voldoende gegevens verschaffen voor de beoordeling van
het onderhavige geschil;

overwegende, dat de Raad het mitsdien nodig acht, dat 's Raads voorzitter
alsnog artikel 101 of 102 der Beroepswet zal toepassen, c.q. een
voorbereidend onderzoek zal gelasten;

gelet op artikel 125 der Beroepswet;

bepaalt, dat 's Raads voorzitter alsnog artikel 101 en 102 der Beroepswet
zal toepassen c.q. een voorbereidend onderzoek zal gelasten.

Aldus gegeven in raadkamer door Mr. C.J.A. Koning, Voorzitter,
Mr. A.W.U. Oidtmann en G.J. de Poel, Leden, in tegenwoordigheid van
Mr. C.F.M. Egelie, plv. Griffier, en uitgesproken op 14 mei 1963.

Den Griffier:

De Voorzitter:

Afschrift Verzonden op: 20 mei 1963.